

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3211/2017. (IX. 13.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.I.35.284/2016/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője (dr. Cserta Zoltán jogtanácsos, 1095 Budapest, Mester utca 54. III./5.) útján alkotmányjogi panasz indítványt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján, amelyben kérte a Kúria Kfv.I.35.284/2016/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben egy természetes személy (a továbbiakban: kérelmező, illetve felperes) mint a szerencsejáték szervezéssel és pénznyerő automaták működtetésével foglalkozó korlátolt felelősségű társaság (a továbbiakban: Kft.) volt résztulajdonosának, egy másik Kft.-nek a tulajdonosa terjesztett elő kérelmet 2013. december 23-án a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál (továbbiakban: NAV), az előbb nevezett cég által üzemeltetett pénznyerő automaták igazgatási szolgáltatási díjának időarányos visszatérítése iránt, mivel a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvényt (továbbiakban: Szjtv.) 2012. október 10-től módosító 2012. évi CXLIV. törvény (továbbiakban: Módtv.) megtiltotta a pénznyerő automaták kaszinón kívüli működtetését. A NAV-hoz benyújtott kérelemben a természetes személy a visszakért összeg jogosultjaként az indítványozót – mint a másik Kft. jogutódját – nevezte meg. A kérelmező az engedéllyel rendelkező pénznyerő automatákra korábban egész évre befizetett igazgatási szolgáltatási díj időarányos részét azért kérte vissza, mert a törvényi tiltás okán a tevékenységet 2012. október 10-e után már nem lehetett folytatni. Nyilatkozott a kérelmező arról is, hogy a korábbi befizetéseket igazoló csekkmásolatokat nem tudja mellékelni, mert a társaság értékesítése során minden irat átadásra került az új tulajdonos részére.
- [3] 1.2. A NAV 2014. január 9-én kelt, 1859178614. számú határozatával a kérelmet elutasította. Határozatában rögzítette, hogy a Kft., mint szervező részére a kérelemben megjelölt pénznyerő automaták közül egy gép üzemeltetésére 2012. december 15-ig, további három gép üzemeltetésére pedig 2013. január 5-ig adott ki engedélyeket. A visszafizetési kérelem elutasítása kapcsán hivatkozott a határozat az Szjtv. 2012. október 10-e előtti hatályos 26. § (13) bekezdésére és 11. § (1) bekezdésére és kifejtette, hogy a szerencsejáték szervezésének engedélyezéséért, ellenőrzéséért, az állami adóhatóság által végzett egyes igazgatási szolgáltatások igénybevételeért igazgatási szolgáltatási díjat kellett fizetni, amelynek visszafizetésére a jogszabály egyrészt nem ad lehetőséget, másrészt a díj akkor is a hatóságot illeti, ha az engedély nem kerül (került volna) kiadásra.
- [4] 1.3. A kérelmező által benyújtott, a NAV határozatának felülvizsgálatára irányuló felperesi keresetet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 23.K.33.343/2014/22. számú ítéletével, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 339. § (1) bekezdése alapján elutasította. Ítéletében a bíróság – az alperesi álláspontot lényegében elfogadva – arra hivatkozott, hogy az Szjtv. 11. §-ához kapcsolódó törvényi indokolás szerint is, a szervezőnek magáért az eljárásért és nem annak eredményéért kell megfizetnie a díjat. Rámutatott továbbá a bíróság arra is, hogy az igazgatási-szolgáltatási díj visszafizetésére csak a Módtv. ilyen tartalmú átmeneti rendelkezése kötelezhette volna a hatóságot, ilyen jogszabályi rendelkezés azonban nem volt.

- [5] 1.4. A Kúria a Kfv.I.35.284/2016/4. számú végzésével az indítványozó által előterjesztett felülvizsgálati kérelmet a Pp. 273. § (2) bekezdés *b)* pontja alapján hivatalból elutasította. A végzés hivatkozott a Pp. 270. § (2) bekezdésére, melynek értelmében a jogerős ítélet, vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés felülvizsgálatát a Kúriától – jogszabálysértésre hivatkozással – a fél, a beavatkozó, valamint a rendelkezés reá vonatkozó része ellen az kérheti, akire a határozat rendelkezést tartalmaz. Ebből következően nincs helye önálló felülvizsgálatnak az olyan ítélet ellen, amely a felülvizsgálati kérelmet benyújtó személyre rendelkezést nem tartalmaz, márpedig a Kúria megállapítása szerint az adott ügyben az indítványozóra nézve ilyen rendelkezés nem volt.
- [6] 2. Az indítványozó az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz beadványában és annak kiegészítésében állította, hogy a Kúria Kfv.I.35.284/2016/4. számú végzése sértette az indítványozó jogelődjeinek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében, O) cikkében, R) cikkének (1)–(3) bekezdéseiben, a T) cikk (3) bekezdésében, a XIII. cikk (1) bekezdés első mondatában, a XXIV. cikk (1)–(2) bekezdéseiben, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben, a XXX. cikk (1) bekezdésében, valamint a 28. cikkében biztosított jogait. Az alkotmányjogi panasz érvelésének lényege szerint az Szjtv. 11. § (1) bekezdése – eleget téve az illethekekre vonatkozó törvényi szabályozásnak –, csak az eljárás megszüntetése, illetve a kérelem elutasítása esetén tiltja a díj visszatérítését, de mivel az adott ügyben nem az eljárást szüntették meg, hanem a tevékenységet *ex lege* betiltották, így a díj arányos része visszajárna. Hivatkozott az indítványozó továbbá arra is, hogy az ügyében eljáró hatóságnak és a bíróságoknak figyelembe kellett volna venniük döntéseik során a Nemzeti Hitvallás és az Alaptörvény rendelkezéseit, amelyek nyilvánvalóan nem azt a célt határozták meg, hogy különböző díjakat akkor is fizetni kelljen az ügyfélnek, ha már nem végez – jogalkotói tiltás alapján nem is végezhet – tevékenységet. Ez az eljárás ugyanis sérti a tulajdonhoz, a tisztességes hatósági- és bírósági eljáráshoz, valamint az arányos közteherviseléshez való jogot. Végül hivatkozott az indítványozó az Európai Unió Bíróságának gyakorlatára, amely álláspontja szerint kellő pontossággal meghatározta az igazgatási-szolgáltatási díj fogalmát, tartalmát és a díj ellenében végzendő hatósági tevékenységet, valamint követelményként e tevékenységnek a díjhoz viszonyított arányosságát.
- [7] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie, ezért az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az Abtv. 27. §-ára alapított indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott követelményeknek.
- [8] Az Abtv. 27. §-ában foglaltak szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [9] Jelen ügyben az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése szerinti mérlegelése során azt állapította meg, hogy a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.284/2016/4. számú, az indítványozó felülvizsgálati kérelmét – törvénybe foglalt kizáró ok fennállása alapján – hivatalból elutasító végzése nem minősül sem az ügy érdemében hozott döntésnek, sem pedig a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírósági eljárást érdemben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. január hó 21. napján hozott, 23.K.33.343/2014/22. számú ítélete zárta le. A jogerős ítélet ellen a törvényes határidőn belül alkotmányjogi panasz nem került benyújtásra.
- [10] Az Alkotmánybíróság mindezeket figyelembe véve megállapította, hogy az eljárás tárgyát képező alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 27. §-ában meghatározott feltételeknek, ezért az indítványt a fentiek szerint rövidített indokolással ellátott végzésében, az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2017. szeptember 5.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2018/2016.

• • •